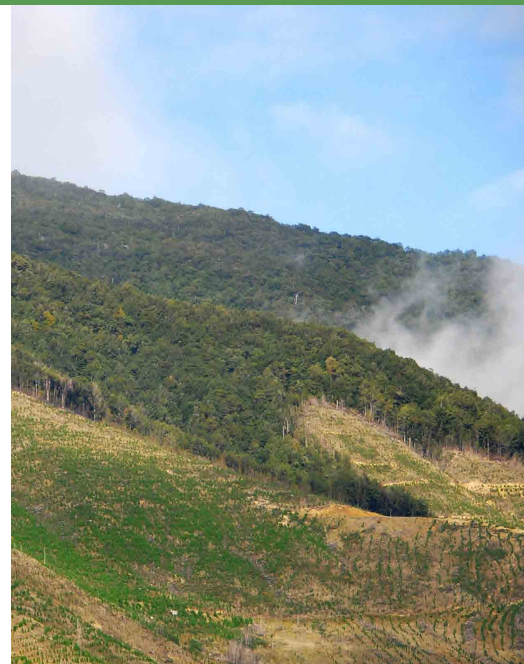

Despăduriri

Pădurile sunt esențiale pentru viața pe Pământ și acoperă aproximativ 30% din suprafața terestră globală (FAO 2015). Ele adăpostesc o mare parte din biodiversitate și joacă un rol major în fixarea CO₂.

Principala cauză a defrișărilor este transformarea pădurilor în pământ agricol. Din punct de vedere istoric, pădurea a dispărut pentru prima dată în țările din nord, dar acum pădurile tropicale sunt amenințate.

Despădurirea în Tasmania, Martin Wegmann

O practică foarte veche

Omul preistoric a trăit în, sau foarte aproape de, pădurea care acoperea toate continentele. Vânători: culegători, trăiau bărbați resursele pe care le-a oferit: animale, plante, fructe sălbatice și fructe de pădure. Distrugerea pădurilor, în special prin incendiu, a început în neolitic odată cu descoperirea agriculturii, practic în același timp în mai multe regiuni ale lumii: Orientul Mijlociu și împrejurimile Mediteranei, China, Mexic... Pentru a avea pământ arabil, bărbații ard și curăță, dar într-un mod limitat la scara populațiilor de atunci.

Acest proces se va intensifica de-a lungul secolelor, în special în Evul Mediu în Europa cu călugării de poiana care vor împinge înapoi zonele împădurite beneficiază de culturi și pajști. Pe vremea lui Carol cel Mare (sec. XI), mai mult de 1000 de comunități monahale se stabilesc în pădure și participă la poieni mari. Țăranii se alătură călugărilor din poiana și culturile se extind în defavoarea pădurii, până în punctul în care la începutul războiului Cu o sută de ani în urmă (secolul al XIV-lea), Franța era mai puțin împădurită decât astăzi.

Din secolul al XVI-lea până în secolul al XVIII-lea în Franța, pădurea a fost supraexploată: construcții navale, cărbune pentru metalurgie și lemn suport pentru mine fier și cărbune; suprafața pădurii a scăzut la mai puțin de 9 milioane de hectare. La sfârșitul secolelor al XIX-lea și al XX-lea, reîmpăduriri ambițioase (Landes de Gascogne) ne va permite să ne întoarcem într-o zonă care este stabilită astăzi la 16 milioane de hectare, sau 29% din teritoriul național.

De amintit

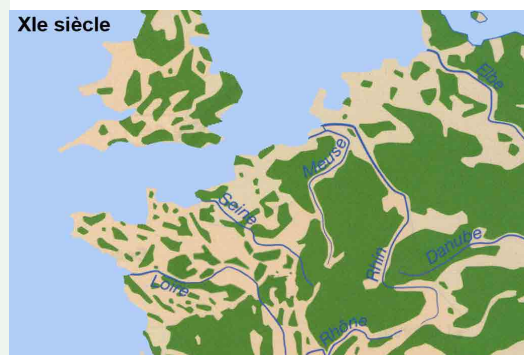
Încă din timpuri preistorice, lemnul a fost un material utilizat pe scară largă pentru încălzire, fabricarea și construcția de unelte (case, bărci) dar primul Cauza defrișărilor rămâne nevoia de pământ pentru cultivare și creșterea animalelor.

Pierre de Ronsard în secolul al XVI-lea a luat apărarea unei păduri din regiunea sa.

„Ascultă, lemne, oprește-ți puțin brațul!
Acestea nu sunt păduri pe care le arunci;
Nu vezi sângele, care picură cu forță,
Nimfe care trăiau sub scoarța tare?
Sacrilegiu criminal, dacă un hoț este spânzurat,
Pentru a jefui o pradă de mică valoare,
Câte incendii, fieruri, morți și necazuri
Meriți, răufăcător, să ne ucizi zeițele? ”

„Împotriva tăietorilor de lemne din pădurea Gastine”

Pierre de Ronsard (1524-1585)

Poiana, Alexandrin

O accelerare în vremurile moderne

Defrișarea contemporană variază foarte mult de la un continent la altul și are cauze multiple.

Emisfera nordică

Regiunile de tip mediteranean, în urma incendiilor, sunt cele mai afectate și care și-au văzut speciile de arbori. Acestea din urmă dispar în favoarea maquisului sau a tufărișului.

Acest lucru este dovedit de incendiile foarte mari din Portugalia sau Grecia din ultimul deceniu și, mai recent, din California, în urma secetelor foarte severe și a construcțiilor necontrolate prea aproape de zonele împădurite. Am putut se remarcă ici și colo o supraexploatare a anumitor populații pentru aprovizionarea industriilor lemnului (moara de hârtie).

Țările din sud

În emisfera sudică defrișările se manifestă într-un mod dramatic. bifă. Acest lucru provine întotdeauna din acțiunea neconsiderată a bărbaților asupra lor mediu natural. Astfel am putut observa o supraexploatare a pădurilor zone tropicale pentru lemne prețioase, de exemplu în Thailanda care a văzut dispariția specii precum Tek.

Ceea ce numim criza lemnului de foc este evident în mulți țările sărace, în special în Africa subsahariană. Populațiile populațiile rurale și uneori periurbane vor recolta lemne pentru gătit alimente, care se ard în sobe cu randament foarte scăzut, sau pt producția de cărbune.

Această colectare a lemnului se face fără a respecta ciclul natural de regenerare a lemnului. arborete forestiere. Acestea în cele din urmă dispar, cedând loc la teritorii degradate, unde pășunatul excesiv duce apoi la sterilitatea soluri, improprie pentru orice activitate umana (fenomen de desertificare).

Distrugerea pădurilor pentru a le înlocui cu culturi industriale agricultura intensivă este în prezent cauza majoră a degradării ecosistemelor în țările din Sud. În mod tradițional, bărbații dau foc pădurii să înființeze teren arabil, pentru a-și hrăni pe cei dragi, dar cei Spațiile în cauză erau limitate.

Încă din vremea colonizării, în Africa, Asia și America de Sud, același fenomen se dezvoltă la scară foarte mare pentru cultivat produse de export: cacao, cafea, ceai, arahide, ananas...

Lemne de foc, Annie Spratt (CC BY)

Defrișarea, Matt Zimmerman (CC BY)

Tasmania, Martin Wegmann (CC BY)

Exemple recente și dramatice

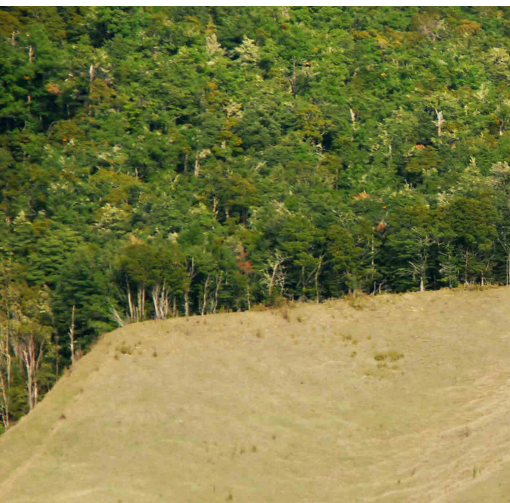
În toate cazurile prezentate, păduri umede și ecosisteme foarte diverse care adăpostesc o varietate foarte mare de faună flora sălbatică și foarte bogată, dispar. Sunt înlocuite de vaste suprafețe cultivate sau de poieni, multe mai sărace din punct de vedere faunistic și florei și uneori de deșert.

Urangutan în Indonezia, Pxhere

În Indonezia și Malaesia, pădurile tropicale sunt distruse și înlocuite cu plantații de ulei de palmier. Indonezia a experimentat în timpul incendiilor considerabile în ultimii 30 de ani. 5 milioane de hectare distruse pe insula Borneo în 1983, adică pe suprafața Belgiei, Luxemburgului și dintr-o parte a Olandei. În 1998, marile companii probabil a provocat în mod deliberat incendii enorme de aproximativ 10 milioane de hectare pentru a-și extinde plantațiile de palmier de ulei.

În Indonezia, o ilustrare acum binecunoscută a extinderii uleiului de cocos palma în detrimentul pădurii este dispariția marilor maimuțe (orang-utan), în urma distrugerii habitatului lor tradițional.

Defrișarea, Martin Wegmann

Amazonul brazilian este devastat pentru a face loc unei creșteri extensive de animale sau la cultura de soia. Populațiile indigene amerindiene care trăiesc în pădurile sunt alungate de pe teritoriul lor de companiile agroindustriale și trebuie să se refugieze din ce în ce mai departe, departe de aceste noi activități. Amazonul constituie cel mai mare rezervor de biodiversitate din lume. Defrișarea continuă a acestui ecosistem ar constitui unul dintre cele mai multe dezastre ecologice majore care ar putea avea loc în cursul secolului XXI. Ceea ce este foarte îngrijorător este riscul dispariției celui mai mare spațiu pădure tropicală a planetei, cu vaste suprafețe de păduri primitive care nu au fost niciodată colonizate de om.

Madagascarul ilustrează clar dezastrul ecologic cauzat de defrișări. În contextul insulei Malagasy au trăit specii de animale și plante unice în lume; au dispărut în favoarea savanei, altele au fost înlocuite cu culturi de export; două treimi din teritoriul malgaș sunt astăzi formate din soluri sărace presărate cu plante împrăștiate, sau sincer gol.

În Asia, dispersarea pădurilor este, de asemenea, considerabilă, din cauza presiunii demografice. China și-a distrus pădurile din cele mai vechi timpuri și nu a mai făcut-o doar 8% din suprafețele forestiere. Defrișarea pădurilor este, de asemenea, rampantă în Australia care a luat abia recent măsuri pentru a-și proteja pădurile primitive de importanță ecologică excepțională.

Defrișarea în Amazon, Brazilia © Google Earth